

Biblia versus Koran

Adam Kasperek

2014

WSTĘP.

Artykuł ten jest o religii przeciwnej chrześcijaństwu, którą się ostatnio propaguje jako "jedną z trzech wielkich religii monoteistycznych". Religia ta co prawda odwołuje się do religii Abrahama, i bardzo wiele zapożycza z Biblii, jednakże jednocześnie kłóci się z nią w rażący sposób, i apriori zaprzecza wierze opartej na Ewangelii. Miałem okazję przeczytać cały Koran i odnotować sobie jak bardzo przeczy on Biblii, i razi swoimi przyziemnymi naukami. Mahomet jest prorokiem, który NIC nie wyprorokował. W Koranie bowiem jest 0 prorocत्व. Jedyny wyjątek to co jakiś czas powtarzające się słowa o Dniu Ostatecznym, które to są plagiatem z Biblii. Mahomet naobiecował przyszłym wyznawcom w Raju muzułmańskim dużo "małżonek bez skazy", za życia stosował terror przemocy wobec "nie-wiernych", a gdy potrzebował wyższego autorytetu – powoływał się na Biblię. Tylko że powoływał się wybiórczo – to co mu pasowało – przytaczał, a co nie – to zaprzeczał. O ile sam Koran sprawia wrażenie napisanego przez jednego człowieka, (ten sam styl literacki przez całą księgę) o tyle jest literaturą wysoce NIEUPORZĄDKOWANĄ. W jednym rozdziale (surze), zwłaszcza w początkowych, potrafi wymieszać kilkanaście–kilkadziesiąt różnych tematów. Pojęcie KONTEKSTU traci więc sens w Koranie. Koran nie jest literaturą chronologiczną. Został ułożony w kolejności krótka sura wstępna, a następnie od najdłuższej do najkrótszej.

Staralem się możliwie krótko porównać tekst Koranu z Biblią. Pomiąłem tam sprawę dżihadu – "świętej wojny" (o tym jest w całej surze 9, jedynej, wyjątkowej bo NIE zaczynającej się od słów: "W Imię Boga Miłosiernego i Litościwego"), bo na ten temat można bardzo wiele znaleźć w internecie, a za to skoncentrowałem się na kwestiach bardziej ideologicznych.

BIBLIA versus Koran.

Zaskakujący jest kontrast pomiędzy Koranem i jego posłannictwem, a samą treścią Biblii. W bardzo wielu przypadkach Koran powołuje się na autorytet Biblii (słownie w surze [10,37];[10,94], nazywając Biblię Księgą która "była przed nim"¹), i w np. opowieściach wziętych z księgi Rodzaju i Wyjścia (o Adamie i Ewie, Noem, Abrahamie, Locie, Józefie synu Jakuba, Mojżeszu), które są niepokładane chronologicznie, a także z Ewangelii Łukasza (o Maryi), i apokryfów ST (opowieść o ojcu Abrahama który czcił bożki z Apokalipsy Abrahama² w surze [19,42]) i apokryfów NT (opowieść o ożywieniu glinianych ptaków przez Jezusa w surze [5,110] wzięte z Ewangelii Dzieciństwa Tomasza³), jednakże w bardzo wielu miejscach Koran kłóci się z Biblią.

W Koranie jest 0 – słownie ZERO prorocत्व, z wyjątkiem jednego prorocत्वa o Dniu Sądu Ostatecznego (z np. sura [82]) które jest plagiatem bądź parafrazą z Biblii, dlatego Mahomet nie może być nazywany prorokiem w biblijnym sensie. Gdyby porównać księgi Izajasza lub Jeremiasza z Koranem, widać wyraźną różnicę między prorokowaniem, a tekstami poetyckimi z jakich składa się Koran.

Przejdźmy do konkretów. Koran w jednym miejscu mówi, że stworzenie zajęło Bogu 8 (= 2 + 4 + 2) dni:

Sura 41,9–12:

9 Powiedz: "Czy nie wierzycie w Tego, który stworzył ziemię **w ciągu dwóch dni** i wynajdujecie Jemu równych? To jest Pan światów!"

10 On umieścił na niej solidnie stojące, wznoszące się nad nią, i pobłogosławił ją. Porozdzielał na niej środki żywności **w ciągu czterech dni**, równo dla wszystkich proszących.

11 Potem zwrócił się ku niebu – ono było wtedy dymem – i powiedział jemu i ziemi: "Przychodźcie dobrowolnie lub wbrew woli!" One odpowiedziały: "Przychodzimy posłuszne."

12 I On ustanowił siedem niebios, **w dwa dni**, i objawił każdemu niebu jego zasady. I ozdobiliśmy niebo najbliższe lampami – także dla ochrony. Takie jest ustanowienie Potężnego, Wszechwiedzącego!

A gdzie indziej, że 6 dni:

---

¹Sura 10,94 "A jeśli powątpiewasz w to, co tobie zesłaliśmy, to zapytaj tych, którzy czytają Księgę, która była przed tobą. Przyszła do ciebie prawda od twojego Pana, nie bądź więc w liczbie tych, którzy powątpiewają!"

²**Apokryfy Starego Testamentu** – Opracowanie i wstępy ks. Ryszard Rubinkiewicz SDB – Oficyna Wydawnicza "Vocatio" Warszawa – ISBN 83-7146-142-9. Pozycja ta zawiera księgę "Apokalipsa Abrahama", napisaną pomiędzy 79–81 r. po Chr.

³**Apokryfy Nowego Testamentu**, red. M. Starowieyski, wyd. WAM Kraków 2006, ISBN 83-7318-138-5, tom 1, część 1, str. 388–404.

Sura 7,54:

54 Zaprawdę, wasz Pan to Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię **w ciągu sześciu dni**; następnie zasiadł na tronie. On pokrywa nocą dzień, który pośpiesznie za nią podąża. Słońce, księżyc i gwiazdy są podporządkowane Jego rozkazowi. Czyż nie do Niego należy stworzenie i rozkaz? Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów!

Sura 10,3

3 Zaprawdę, Pan wasz – to Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię **w ciągu sześciu dni**; następnie umocnił się na tronie, sprawując rząd wszelkich spraw. Nie ma orędownika bez Jego zezwolenia. To jest dla was Bóg, wasz Pan, przeto czcicie Go! Czyż wy się nie opamiętacie?

Według Biblii stworzenie zajęło Bogu symboliczne 6 dni –

Rdz 2,2:

2 A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Sura [4,157] zaprzecza męce i śmierci Jezusa Chrystusa, pisząc o Jego śmierci że była jakąś iluzją, na czym jednak miało by to "zdawanie się" polegać – bliżej niewiadomo:

157 i za to, że powiedzieli: "zabiliśmy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, posłańca Boga" – podczas gdy oni ani Go nie zabili, ani Go nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało; i, zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnością.

Kłóci się to z wszystkimi 4 Ewangeliami (Mt 27; Mk 15; Łk 23; J 19;), oraz prorocstwami ST.

Iz 53:

1 Któż uwierzy temu, cośmy usłyszeli? na kimże się ramię Pańskie objawiło?
2 On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Nie miał On wdzięku ani też blasku, aby na Niego popatrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał. 3 Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic. 4 Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. 5 Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie. 6 Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się obrócił ku własnej drodze,

a Pan zwał na Niego winy nas wszystkich. 7 Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich.

8 Po udręce i sędzie został usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zбитy na śmierć.

9 Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach kłamstwo nie powstało. 10 Spodobało się Panu zmiażdżyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego. 11 Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci. Zaczny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. 12 Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.

Sura [112], zaprzecza Ewangelii Jana 1,17–18. Wydaje się że po prostu Mahomet nie rozumiał nauki o Trójcy Świętej, i nie zaprzętał sobie tym specjalnie głowy, po prostu ją negował nie mając do tego żadnych merytorycznych podstaw.

Sura 112: 1 Mów: "On – Bóg Jeden, 2 Bóg Wiekuisty! 3 Nie zrodził i nie został zrodzony! 4 Nikt Jemu nie jest równy!"

Ewangelia Jana 1,17–18 17 Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. 18 Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] pouczył.

Koran nakazuje BIC kobiety, jeśli zostaną one podejrzane o niewierność. Słownie BIC, mówi "BIJCIE JE" [Sura 4,34]⁴. W Biblii nie ma mowy o żadnym biciu żony, lecz w księdze Liczb jest procedura zgłoszenia kobiety podejrzanej o niewierność do kapłana, który modli się nad wodą i daje ją pić kobiecie posądzanej. Po wypiciu, zgodnie z wolą Boga, jeśli woda jej nie zaszkodzi, to jest niewinna, jeśli zaszkodzi – jest winna (Lb 5,11–31). Ciężar dowodowy spoczywa w takich wypadkach na samym Bogu.

Sura [2,98]⁵ – mówi że Bóg jest wrogiem dla niewiernych, a Biblia Ez 18,23 mówi że Bóg pragnie dla występnych nawrócenia, a nie ich śmierci.

---

⁴Sura 4,34 "Mężczyźni stoją nad kobietami ze względu na to, że Bóg dał wyższość jednym nad drugimi, i ze względu na to, że oni rozdają ze swojego majątku. Przeto cnotliwe kobiety są pokorne i zachowują w skrytości to, co zachował Bóg. I napominajcie te, których nieposłuszeństwa się boicie, pozostawiajcie je w łóżach i bijcie je! A jeśli są wam posłuszne, to starajcie się nie stosować do nich przymusu. Zaprawdę, Bóg jest wzniosły, wielki!"

⁵Sura 2,98 "Otóż ten, kto jest wrogiem Boga, Jego aniołów i Jego posłańców, i Gabriela, i Michała ... – ponieważ Bóg jest wrogiem dla niewiernych!"

Ez 18,23 Czyż tak bardzo mi zależy na śmierci występnego – wyrocznia Pana Boga – a nie raczej na tym, by się nawrócił i żył?

Sura [4,57]⁶ – mówi, że w raju wierni będą mieć małżonki bez skazy, a tymczasem w Biblii pisze że zbawieni ani się żenić nie będą ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie Mt 22,30; Mk 12,25.

Sura [8,22] mówi coś takiego: "Zaprawdę, najgorszymi ze zwierząt w oczach Boga są głusi i niemi, którzy wcale nie rozumieją.", a tymczasem ludzi takich Jezus Chrystus uzdrawiał, a nie wyklinał jako bezrozumne zwierzęta Mk 7,31–37.

Koran używa quasi-wulgaryzmów np w sura [68,16] mówi: "My napiętnujemy go na ryju!". Podobnych sformułowań próżno szukać w Biblii.

Inna rzecz w Koranie, to to, że często Mahomet mówi że jeśli będziecie robić to lub tamto, to BYĆ MOŻE będziecie szczęśliwi sura [3,130], wdzięczni itp. Np. sura [3,132] [6,155]⁷ mówi że postępujący za Koranem BYĆ MOŻE doznają miłosierdzia. To świadczy o dużej niepewności nauk Koranu. Biblia mówi natomiast jednoznacznie: "To czyni a będziesz żył":

Łk 10,25–28:

25 A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: "Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?" 26 Jezus mu odpowiedział: "Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?" 27 On rzekł: "Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego". 28 Jezus rzekł do niego: "Dobrześ odpowiedział. To czyni, a będziesz żył".

A co najciekawsze w jednym miejscu Mahomet mówi że sam NIE WIE co będzie z nim i "wami" czyli muzułmanami, bo do nich zapewne się zwraca –

Sura [46,9]:

9 Powiedz: "Ja nie jestem jakąś nowością wśród posłańców. **Nie wiem też, co będzie ze mną i co będzie z wami.** Ja tylko postępuję za tym, co mi zostało objawione. Ja jestem tylko jawnie ostrzegającym."

To całkowicie dyskwalifikuje Mahometa jako proroka w ogóle. W księgach prorockich Biblii, np w księdze Daniela prorok z góry wiedział jakie jest jego zadanie do wyjaśnienia (opowiadanie o śnie Nabuchodonozora z Dn 2), tak samo Jezus Chrystus wiedział wszystko o każdym człowieku, i nie potrzebował niczyjego świadectwa o kimkolwiek.

---

⁶Sura 4,57 "A tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, wprowadzimy do Ogrodów; gdzie w dole płyną strumyki. Będą oni tam przebywać na wieki, nieśmiertelni. Będą tam mieli małżonki bez skazy. I wprowadzimy ich do cienia cienistego."

⁷Sura 6,155 "A ta Księga, którą zesłaliśmy, jest błogosławiona. Postępujcie więc za nią i bójcie się Boga! Być może, doznacie miłosierdzia!"

J 2,24 Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał 25 i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

Tak samo znał swoją przyszłość (zapowiedzi swej męki i zmartwychwstania Mt 16,21; Mt 17,22–23; Mt 20,17–19;) i przyszłość poszczególnych Apostołów (wiedział kto Go wyda J,6,64, kto się Go wyprze Łk 22,34), a także przyszłość świata (Mt 24). Chwała uwielbionego Jezusa jest opisana w Ap 1,12–20 i w wielu innych miejscach NT.

To wszystko co jest w Koranie nijak się ma do Biblii, która jest zwarta i spójna, ma początek i koniec, i co najważniejsze ma podstawy historyczne dotyczące przymierza Boga z ludźmi, na podstawie którego ludzie mogą być zbawieni. W Koranie brak szczegółowych informacji na temat przymierza Boga z Mahometem. Wzmianka o tym jest w sura [33,7]⁸. Nie ma żadnych podstaw do nauki o zbawieniu muzułmanów w Koranie, podczas gdy temat zbawienia ludzkości jest głównym tematem w całej Biblii a w szczególności w NT, ponieważ Biblię można symbolicznie podzielić na 2 części: na historię pierwszych ludzi w Raju i ich wygnanie, oraz na historię jak do tego Raju powrócić.

Koran z jednej strony pisze:

Sura [2,62]:

Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wyznają judaizm, chrześcijaństwo i sabejczy, i ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynią dobro, wszyscy otrzymają nagrodę u swego Pana; i nie odczują żadnego lęku, i nie będą zasmuceni!

Sura [3,84]:

Powiedz: "Wierzymy w Boga i w to, co nam zesłał, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi i Ismailowi, Izaakowi i Jakubowi, jak i plemionom; i w to, co zostało dane Mojżeszowi, Jezusowi i prorokom – od ich Pana. My nie robimy rozróżnienia między żadnym z nich i jesteśmy Jemu całkowicie poddani."

a gdzie indziej:

Sura [5,17] Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bogiem jest Mesjasz, syn Marii!" (...)

---

⁸Sura 33,7 "I oto uczyniliśmy przymierze z prorokami: Z Noem, Abrahamem i Mojżeszem, z Jezusem, synem Marii, i z tobą; zawarliśmy z nimi uroczyste przymierze, 8 aby Bóg mógł zapytać prawdomównych – o ich wierność; lecz dla niewiernych przygotował karę bolesną."

Podsumowanie.

Podsumowując:

Sura [4,82]:

Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem? Przecież gdyby on pochodził od kogoś innego niż od Boga, z pewnością znaleźliby w nim liczne sprzeczności.

Co do sprawy że Koran został zesłany rzekomo przez anioła Gabriela, jak głosi to tradycja muzułmańska, to w Biblii jest wyraźne ostrzeżenie przed takimi objawieniami:

2 Kor 11,13–15:

13 Ci fałszywi apostołowie to podstępni działacze, udający apostołów Chrystusa. 14 I nic dziwnego. **Sam bowiem szatan podaje się za anioła światłości.** 15 Nic przeto wielkiego, że i jego słudzy podszywają się pod sprawiedliwość. Ale skończą według swoich uczynków.

Ga 1,6–9:

6 Nadziwić się nie mogę, że od Tego, który was łaską Chrystusa powołał, tak szybko chcecie przejść do innej Ewangelii. 7 Innej jednak Ewangelii nie ma: są tylko jacyś ludzie, którzy sięją wśród was zamęt i którzy chcieliby przekreślić Ewangelię Chrystusową. 8 **Ale gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosiliśmy – niech będzie przeklęty!** 9 **Już to przedtem powiedzieliśmy, a teraz jeszcze mówię: Gdyby wam kto głosił Ewangelię różną od tej, którą [od nas] otrzymaliście – niech będzie przeklęty!**

Źródła.

Wykorzystano Koran w tłumaczeniu Józefa Bielawskiego [Warszawa, 1986].

Cytaty z Biblii pochodzą z Biblii Tysiąclecia wyd 4.